

Sygn. akt I ACz 1071/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSA Krzysztof Sobierajski (spr.)

Sędziowie SSA Hanna Nowicka de Poraj

SSA Barbara Baran

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. S.

przy uczestnictwie M. I.

o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienia pełnomocnika z urzędu

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 2 marca 2016 roku, sygn. akt I Co 318/15

postanawia

I. oddalić zażalenie na punkt 2 zaskarżonego postanowienia,

II. odrzucić zażalenie na punkt 1 zaskarżonego postanowienia.

Hanna Nowicka de Poraj Krzysztof Sobierajski Barbara Baran

Sygn. akt I ACz 1071/16

UZASADNIENIE

W pkt 1 zaskarżonego postanowienia Sąd I instancji odrzucił kolejny wniosek wnioskodawczynie o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, natomiast w pkt 2 tego postanowienia odrzucił zażalenie wnioskodawczynie na postanowienie Sądu z dnia 5 stycznia 2016 roku. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawczynie wniosła zażalenie na postanowienie Sądu z dnia 5 stycznia 2016 roku, składając je osobiście w dniu 22 lutego 2016 roku. Zaznaczył, że postanowienie z dnia 5 stycznia 2016 roku zostało doręczone wnioskodawczynie w dniu 8 lutego 2016 roku, a zażalenie wniesiono w dniu 22 lutego 2016 roku, po upływie terminu ustawowego określonego w art. 394 § 2 k.p.c., co skutkowało jego odrzuceniem na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Wnioskodawczynie zaskarżyła powyższe postanowienie. W uzasadnieniu zażalenia przywołała art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Wniosła o przyznanie jej pełnomocnika z urzędu oraz zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W realiach niniejszej sprawy Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 15 października 2015 roku (k. 13) odmówił zwolnienia wnioskodawczyni od ponoszenia kosztów sądowych oraz ustanowienia dla niej pełnomocnika z urzędu. Następnie postanowieniem z dnia 5 stycznia 2016 roku (k. 19) oddalił wniosek wnioskodawczyni o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 15 października 2015 roku, odrzucił zażalenie wnioskodawczyni na postanowienie z dnia 15 października 2015 roku oraz odrzucił kolejne wnioski wnioskodawczyni o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Postanowienie to doręczono wnioskodawczyni w dniu 8 lutego 2016 roku, co wynika z zalegającego w aktach sprawy elektronicznego potwierdzenia odbioru (k. 21). Pismem złożonym osobiście w dniu 22 lutego 2016 roku (k. 22) wnioskodawczyni zaskarżyła postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 5 stycznia 2016 roku. Wnioskodawczyni wraz z zaskarżeniem postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 5 stycznia 2016 roku wniosła ponownie o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawczyni składając zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 5 stycznia 2016 roku nie dochowała określonego w art. 394 § 2 k.p.c. tygodniowego terminu do jego wniesienia Sąd Okręgowy zasadnie w pkt 2 zaskarżonego postanowienie odrzucił jej zażalenie. Należy dodać, że w złożonym zażaleniu wnioskodawczyni nie zaprezentowała argumentacji wskazującej na to, iż Sąd I instancji podjął niewłaściwe czynności procesowe rozpoznając jej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Wnioskodawczyni składając kolejny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu nie przedstawiła nowych okoliczności uzasadniających ten wniosek, co skutkowało na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 117² ust. 2 k.p.c. odrzuceniem tego wniosku. Przywołane przepisy wskazują, iż zażalenie na odrzucenie takich ponownych wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu jest niedopuszczalne.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny w Krakowie w pkt I działając na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie wnioskodawczyni na pkt 2 zaskarżonego postanowienia. Natomiast w pkt II orzeczenia na zasadzie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 117² ust. 2 k.p.c. odrzucił zażalenie wnioskodawczyni na pkt 1 postanowienia Sądu I instancji.

Hanna Nowicka de Poraj Krzysztof Sobierajski Barbara Baran